

Roos
en Andy

3.

Trudy
en haar
perikelen

Roos

en

Andy

Door Richard in de broek en Victor Smeets

Een fantasie verhaal van Richard in de broek en Victor Smeets. Alle overeenkomsten van namen mensen en plaatsen rusten op puur toeval.

Cover: Victor Smeets.

ISBN:

©Richard in de broek en Victor Smeets

1.

Andy kijkt Maud aan en zegt wanneer wil je het er over hebben? Maud denkt even na en vraagt als je deze twee op mijn lijf zet? Andy kijkt even naar de twee tekeningen en vraagt: mag ik die tegelijkertijd doen? Maud kijkt naar de tekeningen en zegt: wil je dat graag? Andy zegt: ja heel graag, want dat heb ik nog nooit gedaan. Maud denkt even na, maar wist toen Andy de vraag stelde al dat ze ja zou zeggen. "Ja, doen we", zegt ze en ze lacht naar Andy. Andy grijnst terug en vraagt vanavond want ik heb dan nog een plekje. Maud krijgt een blijde grijns en zegt ja graag. Dan komt Roos de kamer binnen en zegt sorry dat ik stoort, maar de bouwvakkers zijn er Maud.

Maud kijkt Roos even aan en wordt zenuwachtig. Kan ik dit wel? vraagt ze ineens. Roos duwt haar naar de deur. Ja, en ze wachten op je. Maud pakt Roos even vast en vraagt: wil jij straks even komen als Andy en ik met mijn nieuwe tatoeage bezig zijn? Ik wil iets met je bespreken. Roos begint te lachen en zegt: natuurlijk schat, ik kom straks babbelen. Ik ben trouwens wel nieuwsgierig wat je gaat laten doen door die vent van me.

Maud zegt: zie je straks wel en stormt naar de te verbouwen ruimte. Daar aangekomen kijkt ze even om zich heen en bekijkt de mensen die op haar staan te wachten. Ze loopt de kamer niet in maar roept iedereen naar buiten. Helaas ik heb geen werkschoenen aan, zegt ze, dus ik mag niet naar binnen. Wie van jullie is de voorman/vrouw? vraagt ze. Een leuk blond meisje met halflang haar en krullen draait zich naar Maud en zegt: ik ben de chef en ze zijn het er niet mee eens. Het meisje grijnst.

Maud bekijkt het groepje, grijnst naar de blonde krullenbol en zegt: dan hebben ze nu twee meiden boven zich, want ik ben de opzichter. Ze kijkt naar het groepje tegenover haar en ziet de gezichten van de mannen betrekken en de gezichten van de meiden oplichten. Maud zegt ineens: luister even mensen. De mannen beginnen door elkaar en met elkaar te praten. Maud bekijkt het even een paar tellen en laat dan een schelle fluit horen waardoor iedereen tegenover haar in elkaar krimpt. Zo en nu luisteren zegt ze zacht maar duidelijk verstaanbaar. Ik bepaal wat er gebeurd en deel dit met haar, ze wijst naar het blonde meisje. Zij bepaalt hoe het gaat gebeuren en wie wat gaat doen, ze deelt dat daarna met mij. Ik zeg ja of nee, en dan zullen wij het samen aan jullie meedelen. Jullie gaan uitvoeren wat wij zeggen en hoe wij het willen.

En als er iemand het er niet mee eens is, kan die iemand nu vertrekken. Maar ..... als je nu vertrekt hoef je ook niet meer terug te komen. Gesnapt??? Maud kijkt iedereen tegenover zich om beurten aan .Ze kijken haar allemaal met ontzag aan. Dan zegt ze: ik ben Maud, en wie zijn jullie in vredesnaam? De blonde meid stelt zich voor als Petra en grijnst. Ik hoop dat die bende weet hoe ze heten, want echt snugger zien ze er niet uit, zegt ze duidelijk verstaanbaar tegen Maud. De andere kijken vernietigend naar de twee meiden die het wel met elkaar kunnen vinden en stellen zich ook voor. Maud zegt tegen Petra: eerst koffie, dan trek ik een paar fatsoenlijke schoenen aan en lopen jij en ik even door alles wat gedaan moet worden heen. Dan mogen zij het leeghalen en gaan we opbouwen. Petra kijkt Maud aan en knikt.

Ze wenkt de bouwploeg en zegt: kom koffie. Iedereen loopt achter Maud aan met verbaasde gezichten en ze komen uit onder het afdak in de achtertuin. Daar staan twee statafels met thermoskannen, melk en suiker er op. Zo mensen, neem een lekker bakkie. Petra en ik komen jullie zo instructies geven, zegt Maud met een grote grijns. Ze pakt een paar schoenen en trekt die ter plekke aan, verschillende van haar tatoeages showend in het proces. Petra ziet ze ook en kijkt er bewonderend naar.

Als ze samen weer naar de ruimte lopen die verbouwd moet worden zegt Petra mooie tatoeages meid. Ik mag dat graag zien, ze lacht vrolijk. Maud grijnst naar Petra en vraagt: heb jij er geen? Petra schudt haar hoofd en zegt niet omdat ik er geen wil. Ik heb gewoon de mogelijkheden niet. Maud kijkt haar even aan. Misschien kan ik wel iets voor je betekenen. Petra kijkt haar verbaasd aan. Maud begint te lachen en zegt: als ik niet bezig ben een shop te verbouwen ben ik tatoeëerder, zegt ze. Petra kijkt haar verbaasd aan en zegt: meen je dat nu?

Maud 's grijns wordt nog groter en zegt: jazeker meisje. En nu ben ik de opzichter van de verbouwing, en ga jij me helpen met uit te zoeken wat er moet gebeuren, en hoe. Petra kijkt naar Maud en grijnst. Doen we, en dan zegt Maud, zal ik eens kijken wat ik aan jou maagdelijke vel kan doen? Petra kijkt haar verbaasd aan en vraagt: wil je dat zo doen? Yep, lacht Maud, en loopt naar binnen. Petra blijft een staan en kijkt Maud na. Dan lacht ze even en loopt Maud na. Binnen kijken ze samen rond en Maud vertelt Petra wat de bedoeling is, Petra pakt een stuk papier en begint te schrijven en tekenen.

Maud wijst aan wat er allemaal weg moet, Petra zet daar een groot rood kruis op. Op alles wat moet blijven, plakt ze ontzettend veel groene tape. Anders halen die sukkels dat ook weg, zegt ze grijnzend tegen Maud die keihard in de lach schiet. Zo erg? hikt ze, Petra knikt grijnzend. Waarom denk je dat ze mij niet als baas willen? Wat een sukkels, hikt Maud. Petra grijnst en vraagt: blijven die tegeltjes onder dat stucwerk? Welke tegeltjes? vraagt Maud verbaasd. Petra wijst het haar met een lach aan. Daar meid, zegt ze tegen Maud. Pakt een beitel en slaat een stuk stucwerk af. Er komt een stukje schitterend betegelde muur tevoorschijn. Maud bekijkt het en vraagt: is die hele muur zo?

Petra knikt: "Ja, die hele muur is zo." En dat kunnen we schoon krijgen? vraagt Maud. Petra kijkt haar aan. Zeker weten en slaat nog een stuk stucwerk weg. Ik ga mijn mensen halen, grijnst Petra en loopt voor Maud uit. Dan onder het afdak roept Petra alle mensen bij elkaar en begint uit te leggen wat er moet gebeuren. Dan roept ze een meisje met punkhaar bij zich en zegt: Trudy ik heb een apart klusje voor jou. Ze lacht bij het zien van het verbaasde gezicht van het meisje. Maud bekijkt Trudy en wat ze ziet bevalt haar. Een klein meisje met gekleurd punkhaar en op haar rechter bovenarm staat een tatoeage van een roos met een slang.

Haar beide oren vol met oorbellen en een ondeugende neusvleugel piercing. En schitterende heldere groene ogen. Maud mag haar gelijk. Trudy, kun jij deze muur schoonmaken tot op de tegels zonder de tegels te beschadigen? vraagt Petra haar. Trudy's ogen beginnen te glinsteren en ze vraagt: de tegels mogen niet kapot gaan?

Liefst niet, zegt Maud. Trudy pakt de beitel die Petra eerder vast had en tikt er mee tegen een dicht stuk stucwerk. Dan pakt ze er een hamer bij en geeft een tik tegen de muur en luistert. Dan zet ze de beitel tegen de muur en geeft een loeiharde klap op de beitel. Er valt een groot stuk pleisterwerk van de tegels die er inderdaad heel mooi uit zien. Trudy kijkt even naar Maud en zegt: welke idioot heeft zo'n mooie tegel muur weggestuct? Maud kijkt haar aan en zegt schouderophalend geen idee, maar ik wil ze allemaal helemaal zien. Trudy kijkt nog eens naar de muur, grijnst. Ze zegt komt goed en valt aan op de muur. De stukken stucwerk vliegen in het rond. Petra en Maud vluchten naar buiten terwijl de rest naar binnen gaat en de rest begint te slopen. De stofwolken komen achter Maud en Petra aan die hoestend op de stoep blijven staan.

Dan komt Trudy naar buiten, spierwit van het stof. Ze bukt zich om iets op te rapen. Haar shirt kruipt omhoog en Maud ziet een tatoeage op haar onderrug. Ze kan alleen zo snel niet zien wat het is, maar het zag er mooi uit. Trudy draait zich naar hen om en grijnst ondeugend. Baas, als je uit gekucht bent: kun je me dan een kruitwagen en een schop bezorgen? Ze zegt het tegen Petra en gaat weer naar binnen. Een paar tellen later horen ze weer een paar flinke knallen. Ze horen verschillende mannen roepen: TRUDY RUSTIG AAN. Petra kijkt Maud aan en zegt: Trudy dus en grijnst. Maud hoest nog een paar keer en kucht dan, Trudy dus en grijnst ook. Petra loopt naar haar bus en opent de achterdeuren. Ze trekt er een kruitwagen uit en een schop. Dan loopt ze er mee naar binnen. Maud blijft wijs buiten staan. Binnen klinkt héhé eindelijk en dan klasje klapbengboem...

Maud kijkt verschrikt op en Petra begint te lachen. Dat is Trudy maar meisje, zegt ze. Maud kijkt haar verbaasd aan. Maakt zij al die herrie? Dat kleine opdongertje? Mauds ogen zijn groot van verbazing. Klakbangboembonkkabalmmmmm klinkt het ineens en Maud krimpt ineen van schrik. Petra wijst naar de deur waar een volgeladen kruiwagen naar buiten komt, met een spierwitte Trudy die het ding naar buiten duwt. Uit de ramen hangen haar collega's die vol bewondering naar dat kleine opdongertje kijken. Petra laat dit keer een schelle fluit horen en roept... ik weet dat ze er sexy uitziet, maar aan het werk jullie! Maud ziet hoe de mannen weer aan het werk gaan, Trudy grijnst naar hen. Komt helemaal goed, roept ze en stuift met de kruiwagen weer naar binnen. Een paar tellen later begint het weer bangklopboembadangklopbangklop.